

דעת תורה

קול שועת בת עמי הגיעה אלינו הלא למשמע אוזן דאבה נפשנו אודות האיש הנקרא ר' שלמה העלבראנץ מוצאו ממקור ספרדי, הורים חופשים לגמרי, אביו ממוצא כורדי ואמו ממוצא יווני, נולד בקיבוץ חולתא, בעל תשובה ממשפחת חפשיים שהתחיל להתנהג באדמורות וייסד קהל בשם לב טהור ותחת חסותו חוננים בערך עשרים אנשים, והנה זה בערך עשרה שנים מתעסק בגניבות נפשות מבית ההורים לעשותן חסידיו (ולצבור הון ע"י). בתחבולות שונות הצליח לנתק עשרות נפשות מבית הוריהם לבלתי היות להם שום קשר אישי ואפילו לא על ידי הטלפון. משיאן לזיווגים והכל עושה מדעת עצמו בלי ידיעת ההורים כלל, מתחלת השידוכים עד אחרי הנישואין ועד בכלל.

קשה לתאר בדמיון או להעלות על הכתב הצער והשברון לב ונחל הדמעות ששפכו ושופכים עדיין האבות והאמהות על הבחורים והאברכים שנגנבו מהם באכזריות נוראה למלאות תאוות האי גברא המקפיד שחסידיו יושפעו מכוח יחידי ולעקור מהם שאר כל השפעה שבעולם כולל ההורים. ואין זוכין אפילו לחוות דעה בענין זיווג פרי בטנם, ועל אחת כמה וכמה לא לשמוח בשמחת חתונתם, שעל זה מתפללין כל אב ואם כל חייהם. גם אחר נישואיהם, חלק גדול מהם הוצרכו להפרד פעם ופעמיים, משום שנשותיהם לא יכלו לעמוד בקושי התנאים שהכביד עליהם ר' ש' העלבראנץ הנ"ל. אחד מהעינויים שהבעל לא ימצא בביתו לא ביום ולא בלילה, וכבוד ה' הסתר דבר.

גם בין הבאים אליו באופן ארעי להסתופף בצלו כבר זכו על ידו למריבות וקטטות ופירוד בין איש לאשתו ולשבור בתים שלימים, חוץ מעשירות זוגות, שפקחו עיניהם בעוד מועד, לא צייתו לפקודותיו להתגרש ועקרו מביתו.

לאור השמועות הבלתי פוסקות בשווקים וברחובות ולרגל המצב הקשה הבלתי נשוא, שיושבין משפחות שלימות בצער תדירי זה עשרה שנים, בוכין ומבכין אחרים עמהם על בניהם שנגזלו

באופן אכזרי ונוראי, נתאספו במאנסי כמ"פ מגדולי הרבנים המובהקים דשם לשמוע עדות ברורה מפי אותן שהיו שם באופן אישי וראו במו עיניהם כל הנעשה. נוסף להאמור להלן, ישנם עוד עשירות עדויות, כאן ובארץ ישראל, שלא הספיקו לגבות מהם עדותן וזאת תמצית שיצא מעדותן:

(א) חוטף בנים מהוריהם באופן אכזרי וכשלא מצליח שישארו אצלו, מנסה להשפיע עליהם על ידי שטיפת מוח והטלת שנאה עמוקה וכבושה להוריהם, שיברחו מהוריהם.

(ב) הנהגתו שונה מכל סדר שנהגו ונוהגין מעולם מנהיגי הדור. הוא מנהיג חבורתו בהטלת אימה יתירה על מקושריו. הוא מתנה אתם שיבטלו דעתם, שכלם, רצונם ומאוויים לרצון שלו על כל תנועת החיים, של עצמו, אשתו ובני ביתו.

(ג) כוחו גדול בהיפנאזא לשכנע חסידיו שיתאכזרו כלפי הוריהם באכזריות נוראה, שהגם שיראו שהם בוכין בדמעות שליש מאין הפוגות ומתמוגגין מצער עד שלא יוכלו שאת, בכל זאת לא לרחם עליהם כלל מטעם פקודת ר' שלמה, שזהו תקון לנשמתם, ועל ידי זה יזכו לב' העולמות, ואם יעברו על דבריו ידחו ח"ו מב' העולמות. (ד) השקר בבית המדרש לב טהור שולט שלטון מלא, הוא משקר בעצמו ומלמד לחסידיו לשקר, כי לצורך החסידות, ככל הנצרך מותר לשקר ללא כל נקיפת מצפון. מושל ומקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים.

(ה) נותן פקודות משונות לחסידיו עבור תיקון-הנפש כביכול מלווה באכזריות נוראה גם כלפי האשה. ואם היא אינה מסכמת, מצווה להפרד ממנה, ומחנך אותם לאכזריות נוראה עד כדי רציחה, לא לבד לההורים שלהם אלא לכל מה שנחוץ להחברה שלהם.

(ו) כבר הצליח לעורר מריבות, להפריע לשלום-בית ולהרוס הרבה בתים יהודיים וגרם צרות רבות ורעות להאבות והאמהות שחטף בערמומיות נוראה בניהם החביבים להם.

(ז) משוחח עם נשים שעות רבות מדי לילה בלילה, פנים אל פנים, בפנים מסבירות. השיחות הם על נושאים צנועים, שאם לא לצורך גדול, הרי הם אסורים בתכלית, מטעם ניבול פה.

ח) כדי שישלוט שלטון מלא על מקושריו הוא מטיף להם, שכל האדמורים והרבנים שבדורנו הם מצד הקליפה והסטרא דשמאלא, והסובבים אותם ידחו מבי העולמות ולא יזכו לקבל פני משיח צדקנו, ורק הוא שיכול לתקן נשמתם שיזכו לבי העולמות.

ט) מדריך חסידי לפעמים בדברים שהם נגד השו"ע (שלא נשמע כמותו מימות השו"ע, ימ"ש) כגון שלא ליטול נטילת ידים שחרית אחר השינה

י) אינו נמנע מלהשביע חסידיו שבועה דאורייתא בנקיטת חפץ על דברי הבל, כגון שלא יספרו בשוק דברים זרים ומשונים שרואים אצלו. גם בעצמו נשבע בשם הוי"ע עם ספר תורה בידו בפרהסיא.

יא) דרכו דרך שקר וערמומי מאוד. עושה פנים כצדיק הדור וכמי שמסגף עצמו ופרוש ומופשט מכל הנאות עולם הזה (וכן כתבה קהלתו בכתבים שנפוצו על פני חוצות) וכן מבקש מחסידיו שישתגפו בסיגופים נוראים, בו בזמן טבוע ראשו ורובו בהנאות העולם הזה.

יב) מקבץ מעות מכל קצווי תבל שעולה למליונים גם מבני ישיבות ובני תורה כמעט בכפייה. כל המעות הנקבץ הוא תחת ידו ומבזבז לקנות כלי כסף וזהב יותר מעשירים מופלגים. וגם משתמש בהמעות לסדר בתים והספקת מזונות והלבשה לאותן שגונבם מהוריהם.

יג) להפיק זממו אינו מונע עצמו אפילו למסור למלכות ולבזות תלמידי חכמים בראש כל חוצות (שנעשה על ידי זה אפיקורס גמור, כמבואר בסנהדרין) והתרת הריגת נפש מישראל.

יד) מקלל כל מי שמתנגד לשיטתו. וגם מקלל קללות נמרצות לאותן שחושב שיגלו מסתוריו, וכ"ש לאילו שכבר גילו.

טו) מדבר בדרך מסיח לפי תומו אודות אליהו זל"ט שנתגלה לו, וגם רשב"י, ר"ר אלימלך, ועוד, כדרך זייפני וערמומי הספרדים.

יז) עושה עצמו כנרדף כביכול, מבזה, ומשמיץ ורודף כל מי שדעתו אינו נוחה מהנהגתו המזויפת והפסולה, כדי להשיא לב העם מהאמת שהוא הרודף. כל חסידותו היא רק בפה אבל לא

הנהגתו באין רואה, וכ"ז עושה כדי להציל ולחזק קיבוץ המעות התדירית, ולהגדיל כבודו שהוא אמנם צדיק הדור.

יח) דרך הלימוד בלב טהור שונה מכל העולם מכמה בחינות: א. שלא מלמדים לכל אחד מה שמתאים לפי שנותיו והבנתו, אלא מלמדים לכולם ביחד בחדר אחד; ולא מפתחים מוחות הילדים, הבחורים והאברכים בלימוד גפ"ת וש"י"ע בעיקר וגם קצת מוסר וחסידות, ושם שעה או שתיים (ולא כל יום, רק כשיש זמן) גמרא קלה כמו ברכות שיעור פשוט, וקצת ש"י"ע על קצה המזלג, ושאר היום ראשית חכמה, כל ספרי חב"ד כמו תניא, ליקוטי תורה שערי היחוד והאמונה גם לבחורים קטנים שאין מבינים בו כלום, כל ספרי ברסלב, וכיוצא. ולמעשה לומדים בס"ה מעט מזער ומבלין היום בשמשות שונות לצורך בית הרב, על הרוב קיבוץ מעות.

גם ידוע בין כל החוגי לומדי תורה ששיתוף ילדים, בחורים ואברכים בקיבוץ אחד בלימודם, לא רק שזה לא טוב ומועיל, אלא זה גרוע ומסוכן מאוד, ואין חכם כבעל נסיון. שידע העולם, שהרב הזה משקיע כוחות עצומים שמקושריו לא יתפתח השכל אצלם ולא יבינו באיזה שאלה הם נמצאים.

יט) גם ההשקפה וההדרכה שמקבלים שם רחוק מאד מדרך המקובל מעולם מימות מתן תורה הן בעניני כיבוד אב ואם למרוד בהם ולהקל בכבודן וצערן כפי דעתו המשובש. הן במדות רעות והן בביטול הנימוס ואנושיות בתכלית בכל המקצועות, אכילה שינה, הלבשה, הנהגת בין אדם לחבירו, ובין איש לאשתו ולצערן, כבוד תלמידי חכמים, כבוד רבו (לבד ממנו), נתינת מכות בתור סיגופים, לזלזל מעולם ומלואו; אדמור"ים, רבנים, דיינים, ראשי ישיבה, וגדולי התורה והיראה.

כ) אם יש בו קצת תורה, מיעוטא דמיעוטא, היא תורה שאין לה בית-אב, אי"ל שום קבלה מהעבר לא מבית אבותיו שהם חפשיים ושונאי הדת ולא מרבותיו וכ"ז גרם לכל הנ"ל ודלהלן.

כא) הרבה בחורים התאוננו שלא היה להם בעיות בענין מחשבות זרות ואחר ששוחחו ארוכות עם האדמו"ר, התגבר יצרן עליהם, ושוב לא פסק מהם, והבערת האש ללהב יצאה, מתרחבת ומתפשטת. ובאופן כללי הנהגתו מוכיחה שאין תוכו כבדו, כי כל

מי שמתחבר אליו אם ת"ח ומתמיד הוא, תורתו והתמדתו מתבטלת, יר"ש מתבטל יראתו, בעל פרנסה - מפרנסתו, וכו' וכו'. כ"ב) הוא תובע ממקושריו שעבוד גמור בתכלית. הרצון, השכל והדעת, גופם, וממונם, כח וזמן של כל איש או אשה בחור או בתולה. התוצאה היא שאנשיו עושין רצונו בלי התחשבות הבנה והבחנה, הגם שעייז נופלין מתורתן, יר"ש ומדות טובות, ומאבדין ממונם פרנסתם, חינוך בניהם ובנותיהם בריאות גופן וצניעות של עצמן ונשותיהן; הוא מוכרח לדעת אצל כל זוג פרטי ופרטי חיי האישות שלהם וכו' שאין להעלות על הכתב, ודרכו כדרך הקאָלט"ס. והמציאות הראה שעיי הישיבה שם זמן מסויים מיטפשיין בשכל, ולפעמים נעשים מטורפין לגמרי.

כל הנ"ל נתברר בירור גמור עיי עדיות הרבה שחיו בעצמם עם המציאות, והעידו הדברים לפני גדולי הרבנים ומרביצי תורה. מלחמתו בציונות, זה מעיל כיסוי על תאוותיו ונבזותיו. פשוט וברור לפי דעתנו דעת תורה"ק דמוסד הנ"ל סכנה גדולה בין ברוחניות ובין בגשמיות ואי"ל זכות קיום כלל. ועייכ אסור להיות בחבורתו וקהלתו ולהשתייך לשום מוסד שלו, ולא לקבל ממנו תורה או מבאי כוחו הדרכה ואפילו בתורת ארעי, וכל הנמצאין אצלו יעזבוהו לחלוטין ויבחרו בשאר מקומות שלומדין תורה והדרכה ביר"ש באופן נורמאלי כדרך המקובל אצלנו דור אחר דור. ומוטל על כל אשר בכוחו להשפיע עליהן לעשות ככה.

ועכו"כ שיזהירו האבות לבניהם, ראשי ישיבות לתלמידיהן שלא ידרכו על מפתן ביתם אפילו רק דרך ארעי בשבת או יו"ט ויעמדו על המשמר לפקח בזה. וכן לא ידברו עם באי כחו וחסידיו כי עייז ממשיכין לשם.

צריכין להוריד מהאיש הזה המסכה של קדושה ופרישות, להעבירו מכל איזה שייכות שהיא לחינוך והדרכה שלא יהין עוד להתעסק בזה כי הברנש הזה מסוכן מאד לחינוך הקדוש והטהור. ועכו"כ שאסור לסעדו או לתמכו.

(ובפרט שחלק הגדול מממון המקובץ משתמש להספיק גניבת הבנים מבית ההורים דהו"ל מסייע לעבירה חמורה במישרים).

ומן הפרט יש ללמוד על הכלל דכ"מ שסרין מדרך האבות ונמצא בהם איזה קלקול מקלולין כנ"ל שצריכין לנהוג ככל הנזכר כאן. הירא את דבר ה' וחושש לקדושת ישראל וקדושת חיי המשפחה, צריך להרחיק מאתו כל בחור ואברך נשים וטף מן הכעור השקץ והנמאס הזה. הרחק מפתח ביתו, כי כל באיה לא ישובון.

אחים יקרים! שימו לב אל השחתת צניעות וקדושת המשפחה ואל החרפה האנושית שבזה. כל מי שיש בידו למחות, אפילו רק להציל נפש אחת מישראל מהאיש הזה, המכונה שלמה העלבראנץ, חוב קדוש לחגור שארית כוחות לבל יעמוד על דם ישראל. בטוחים אנו שכל מי שיש בו עוד זיק יראת שמים ורגש כל שהוא ביוקר תפארת קדושת עם ישראל וטהרתו, יעשה כל טצדקי לעקור ולשרש קהל לב טהור מעיר ואם בישראל כמאנסי.

השקט לא נוכל עוד לראות כבלע הקודש, לכן החלטנו כי איסור חמור הוא לתמוך במוסד לב טהור, אפילו תמיכה כל שהוא ובאיזה צורה שהיא, כי בתמיכה הזאת גורם לגנוב נפשות מישראל ומקלקל אותם ואת מוחם עד שנשברים לשברי שברים ל"ע רח"ל כידוע, ואסור כל קשר אתו או לעזור לו [מושל ומקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים] וכ"ש שלא להיות אתו תחת גג אחד בצוותא חדא, וכל אחד אשר נמצא שם, יצאו ויברחו משם תיכף ומיד ויחזרו להוריהם שגדלו אותם.

וכל הכסף המונח בידו הוא גניבה וגזילה מעניים ומעשירים וכל הכסף שאסף צריכים להחזירם לבעליהם כדי לקיים והשיב את הגזילה, (ומי שנתן להם העד טשעקס, צריכים תיכף לקחת חזרה הכסף), ומי שיודע באיזה ריעל=עסטעיט הוא הכניס ההון העתיק שאסף, יודיע להרבנים העסקנים כדי שיוכלו לתת בחזרה להעניים בני תורה ולהעשירים שנתנו רק עבור מצות פדיון שבויים ולא על גניבות נפשות.

ואתם חכמי ישראל וקדושיו קומו למשפט, לבשו קנאה, צאו לעזרת התורה המחוללת בידי המכנה עצמו כאדמו"ר, חמלו על דל ויתום, אשר גנבם ושדדם מהוריהם כדי לאכול שארם, ועורם מעליהם להפשיט. הזריחו השמש על הגונב דעת הזה הבא

במחתרת זה עשרה שנים לגנוב את לב בני ישראל וממונם יחד.
הראו לו כי עוד חי רוח ישראל סבא בקרב החרדים לדבר ה'. שיתו
לבכם בעוד מועד לדברי אמת וצדק הנכתבים בדם ודמע על ידי
גאוני ומורי צדק, החותמים בשלום וברכה.

ובזכות שנשמור על קדושתינו. נזכה לגדל בנינו על דרכי התורה
בקדושה ובטהרה ולראות בישועת ישראל ובשמחתן בביאת משיח
צדקינו בב"א.

הכו"ח מתוך צער ושרון לב עמוק.

כעתירת החותמים בברכה ומחכים לבשורות טובות ונחומים,
הבעה"ח חודש כסלו שנת תשנ"ח לפ"ק.

נאום :

נאום :

נאום :

נאום :

נאום :

נאום :

קליפ מעיתון

בס"ד

דעת תורה

הנה נאספו רבנים לדון אודות ר' שלמה העלבראנץ רב דקהלת לב טהור ואחרי דיון בכובד ראש ומשא ומתן ארוך בשמיעת עדיות הרבה נתוודע שרב הנ"ל מנהיג קהלתו וחבורתו בדרכים זרים ומשונים, הגורמים חורבן גדול וקלקול אדיר, אין כאן חיזוק ללמוד בהתמדה וליראה את ד' ולעסוק בחסד, רק ביטול התמדה, ביטול קדושה, מדות רעות ומגוננות, עקירת המצות שב"א לחבירו כולל אונאה, הלבנת פנים, ביזוי אב ואם, בזיון הורים ות"ח ראשי ישיבה רבנים ואדמורי"ם, עקירת הזהירות מדיבורי לה"ר, רכילות, ניבול פה, קללות, לשון עזות להורים ומורים, דיבורי שקר. והכל לא בתור מכשול או שוגג לפעמים, אלא במזיד ובשאת נפש שזהו מותר וגם מצוה כל שהוא לטובת קהלתם וכבוד האדמו"ר.

ונתגלה שרב הנ"ל כדי להשיג תאוותו שהם, שלטונות על הזולת, כבוד מלכים, ואוצרות כל כלי כסף וזהב, מוכן להתאכזר בכל מיני אכזריות אפילו עם חסידיו להשיג תאוותו, וכ"ש שלא יעמדו בדרכו, ובלי הבדל בין אנשים נשים וטף, זקנים ונכבדים רבנים ואדמורי"ם.

שכתוצאה מזה כבר נתפרדו עפ"י פקודתו במישרים וגם בגרמא דילי עשיריות זוגות בניתוק שידוכין או גט פטורין, מלווה עם צער ומרירות, וטעימת טעם מיתה, שברון לב ורוח, והפסד ממון, ובריאות, ואיבוד בנים החביבין לחלוטין.

וגם נקבץ (ומקבצין עוד) הון תועפת מכל ציבור ויחיד בכל קצות תבל, כולל בני תורה וישיבות, בערמומיות ושקרים גדולים, וכמעט בכפייה יותר מכדי היכולת, וכפי החשבון חלק חשוב ממנו נתפזר לקניית כלי כסף וזהב ורכישת בתים לכבוד הרב בעצמו, וגם לצורך גניבת הבנים וקיומן.

ע"כ לדעתנו אסור להשתייך לחבורתו, וללמוד או לקבל לקח והדרכה ממנו או מבאי כחו או מחסידיו ואפילו רק ארעי כי אתי לאימשוכי וחובת ההורים ומורים לעמוד על המשמר בזה.

וכן שלא לסעדו או לתומכו כלל ולהשפיע כן גם על אחרים.

הכו"ח מתוך צער ושברון לב עמוק ומחכים לבשורות טובות ונחומים, הבעה"ח חודש כסלו שנת תשנ"ח לפ"ק.

נאום : נאום :

נאום : נאום :

נאום : נאום :

נאום : נאום :

נאום : נאום :

נאום : נאום :

נאום : קליפ מעיתון